

Sentencja

Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2011 r. stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, które nakładają na obywateli państw trzecich wnoszących o wydanie lub odnowienie zezwolenia na pobyt w danym państwie członkowskim obowiązek uiszczenia opłaty, której wysokość waha się od 80 EUR do 200 EUR, ponieważ taka opłata jest nieproporcjonalna w stosunku do celu wyznaczonego tą dyrektywą i może stanowić przeszkodę dla korzystania z praw przyznanych w tym akcie.

(¹) Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld – Niemcy) – Colena AG/Karnevalservice Bastian GmbH

(Sprawa C-321/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Produkty kosmetyczne — Ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 — Zakres stosowania — Kolorowe soczewki kontaktowe z wzorami i bez mocy optycznej — Informacja na opakowaniu określająca dany produkt mianem produktu kosmetycznego — Ochrona konsumentów]

(2015/C 354/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Krefeld

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Colena AG

Strona pozwana: Karnevalservice Bastian GmbH

Sentencja

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych należy interpretować w ten sposób, że kolorowe soczewki kontaktowe z wzorami i bez mocy optycznej nie są objęte zakresem zastosowania tego rozporządzenia, mimo że na ich opakowaniu widnieje napis: „akcesoria kosmetyczne do oczu podlegające dyrektywie kosmetycznej”.

(¹) Dz.U. C 315 z 15.9.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 3 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Sodiaal International

(Sprawa C-383/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona interesów finansowych Unii — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 3 — Odzyskanie pomocy wspólnotowej — Kara administracyjna — Środek administracyjny — Termin przedawnienia]

(2015/C 354/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Strona pozwana: Société Sodiaal International

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim przedawnienie ma zastosowanie nie tylko do postępowań w sprawie nieprawidłowości prowadzących do nałożenia kar administracyjnych w rozumieniu art. 5 tego rozporządzenia, lecz również do postępowań prowadzących do zastosowania środków administracyjnych w rozumieniu art. 4 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Versailles – Francja) – Groupe Steria SCA/Ministère des finances et des comptes publics

(Sprawa C-386/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przepisy podatkowe — Swoboda przedsiębiorczości — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 2 — Wypłata dywidend o charakterze transgranicznym — Podatek dochodowy od osób prawnych — Opodatkowanie grup (francuskie „intégration fiscale”) — Zwolnienie dywidend wypłacanych przez spółki zależne należące do tej samej zintegrowanej grupy podatkowej — Warunek posiadania siedziby — Dywidendy wypłacane przez spółki zależne niebędące rezydentami — Niepodlegające odliczeniu koszty i opłaty związane z udziałem]

(2015/C 354/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Groupe Steria SCA

Strona pozwana: Ministère des finances et des comptes publics

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, które przyznały spółce dominującej objętej integracją neutralizację skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat ryczałtowo określonej na 5 % kwoty netto dywidend otrzymanych przez nią od spółek będących rezydentami objętych integracją, podczas gdy przepisy te odmawiają jej takiej neutralizacji dla dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne z siedzibą w innym państwie członkowskim, które gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 20.10.2014.